

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XXV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

48 Si autem dixerit malus seruus ille in corde suo, Moram facit dominus meus venire:
 49 Et ceperit percutere conseruos suos, manducet autem & bibat cum ebriosis.
 50 Veniet dominus serui illius in die qua non sperat, & hora qua ignorat,
 51 Et diuidet eum, partemque eius ponet cum hypocritis, illic erit fletus & stridor dentium.

CAP. XXV.

1 Tunc simile erit regnum exlorum decem virginibus, quae accipientes lampades suas exierunt obuiam sponso & sponse.
 2 Quinque autem ex eis erant fatuae, & quinque prudentes.
 3 Sed quinque fatuae acceptis lampadibus, non sumpturunt oleum secum:
 4 Prudentes vero acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus.
 5 Moram autem faciente sponso, dormitauerunt omnes & dormierunt.
 6 Media autem nocte clamor factus est, Ecce sponsus venit, exite obuiam ei.
 7 Tunc surrexerunt omnes virgines illae, & ornauerunt lampades suas.
 8 Fatuae autem sapientibus dixerunt, Date nobis de oleo vestro, quia lampades nostrae extinguntur.

48 εαν δε ειπει ο κακός δουλος οτι ο κυριος ουκ ελθει, 49 και αρχηται τοπεινην τω δουλου, εδιδου δε και πινει μη μωρολογουσι 50 η δε ο κυριος το δουλου ελθουσα εμερα η ου παρεσδοκα, και ου ωρα η ου γνωσθη. 51 και διερχομενος αυτου, και το μερος αυτου μη αποκριθη σφισ, και ερει ο κλαυθμος και ο βρυγμος ημων οδοντων.

Κεφ. κε.
 1 Τον ομοιωθησπι η βασιλεια ημων ου ερωτω δε και παρθενοις, αι ηγες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων, ηλθον εις α παρτησι τον θυμω. 2 πει τι δε ηστω ο αυτων φρονιμοι, και αι πινθη μορα. 3 αι ηγες μορα λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων, ουκ ελαβον μη εσθη η ελανον. 4 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον ου τω αυτοις αυτων, μη ημων λαμπαδων αυτων. 5 ηρωιζοντες δε τον θυμω, ου τα εαν παυσαι, και ελαθησονται. 6 μη οτις δε νεκροις, κραυγη γε γεννησεται ο θυμω ος ερχεται εις α παρτησι αυτων. 7 τον ηρωιζοντων αυτων αι παρθενοι εκληθη, και ε ου σιωπησαι τας λαμπαδας αυτων. 8 αι δε μορα τας φρονιμοις εσπι, δε τω θυμω ουκ ου ελαθη ημων, ου αι λαμπαδες ημων οδοντων.

tardat quia dominus meus in corde suo malus seruus dixerit autem si
 48 **אן דין נאמר עבדא הו בישא כלבה דמרי מוחר**
 comedens & fuerit conseruos suos percutere & ceperit aduentum
למאתא: 49 **ונשרא למטחא כנותח ונהוא אכל**
 qua non in die illius serui dominus veniet ebriosis cum & bibes
ושתא עם רויא: 50 **נאתא מרה דעבדא הו כיומא דלא**
 partē eius & pōnet & diuidet eum nouit quam nō & in hora sperat
סבר ובשעתא דלא ידע: 51 **ונפלגיהו ונסים מנתח**
 dentium & stridor fletus erit illic vultum affumētū ei
עם נסכי באפא תמן נהוא בכיא וחורק שנה:

Capitulum 25

sanctarum & mulietum passionis secundae noctis tertię stasio
 קומא דתלתא דלליא דתרון דהשא ודנשא קרישתא
 illis virginibus decem exlorum regnum assimilabitur tunc
 הידין תדרמא מלכותא דשמיא לעסר בתולין הננין
 & sponse sponso in occursum & exierunt lampades quae acceperunt
 דנסבי למפדיהון ונפקי לאורע התנא וכלתא: 2 חמש
 acceperunt fatuae & illae fatuae & quinque erant sapientes ex eis autem
 דיון מנהון חכימן הו וחמש סכלין: 3 והננין סכלתא נסכי
 sapientes vero hae oleum secum acceperunt & non lampades
 למפדיהון ולא נסכי עמהון משחא: 4 הננין דין חכימתא
 autem tardaret eam lampadibus suis cum in vasis oleum acceperunt
 נסכי משחא כמאנא עם למפדיהון: 5 כד אוחר דין
 factus est noctis & in diuisione & dormierunt omnes dormitauerunt sponso
 התנא נמי בלהון ודמכי: 6 ובפלגה דלליא הורת
 surrexerunt tunc in occursum eius exite venit sponso ecce clamor
 קעתא הא התנא אתא פוקו לאורעה 7 הידין קמי
 illae autem dixerunt lampades suas & parauerunt virgines omnes
 בלהון בתולתא ותקני למפדיהון: 8 אמרן דין הננין
 extinguitur quia ecce oleo vestro de nobis date sapientibus fatuae
 סכלתא לחכימתא הבין לן מן משחכון דהא דעכו להון
 lampades nostrae
 למפדין:

48 εαν δε ειπει ο κακός δουλος οτι ο κυριος ουκ ελθει, 49 και αρχηται τοπεινην τω δουλου, εδιδου δε και πινει μη μωρολογουσι 50 η δε ο κυριος το δουλου ελθουσα εμερα η ου παρεσδοκα, και ου ωρα η ου γνωσθη. 51 και διερχομενος αυτου, και το μερος αυτου μη αποκριθη σφισ, και ερει ο κλαυθμος και ο βρυγμος ημων οδοντων.

Κεφ. κε.
 1 Τον ομοιωθησπι η βασιλεια ημων ου ερωτω δε και παρθενοις, αι ηγες λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων, ηλθον εις α παρτησι τον θυμω. 2 πει τι δε ηστω ο αυτων φρονιμοι, και αι πινθη μορα. 3 αι ηγες μορα λαβουσαι τας λαμπαδας αυτων, ουκ ελαβον μη εσθη η ελανον. 4 αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον ου τω αυτοις αυτων, μη ημων λαμπαδων αυτων. 5 ηρωιζοντες δε τον θυμω, ου τα εαν παυσαι, και ελαθησονται. 6 μη οτις δε νεκροις, κραυγη γε γεννησεται ο θυμω ος ερχεται εις α παρτησι αυτων. 7 τον ηρωιζοντων αυτων αι παρθενοι εκληθη, και ε ου σιωπησαι τας λαμπαδας αυτων. 8 αι δε μορα τας φρονιμοις εσπι, δε τω θυμω ουκ ου ελαθη ημων, ου αι λαμπαδες ημων οδοντων.

fed & vobis nobis sufficiat non ne & dixerunt sapientes illæ respōderūt
 עני הננין הכימתא ואמרן למא לא נספק לן ולכין אלא
 ad emendū irent & dum vobis & emite qui vendunt eos ad ite
 זלון לות אולן דמזבונן וזבנן לכין וכר אזלי למזבן
 chorī in domum eū eo intrarūt erāt quæ paratæ & hæ sponfus venit
 אתא חתנא ואילין דמטיבין הוי עלי עמה לבית הלולא
 virgines illæ etiam veniūt verō nouissimē ianua & clausa est
 ואתתהר חרעא 11 בהרתא דין אתי אר הנין בתולתא
 & ait respōdit verō ille nobis aperi Dñe noster Dñe noster & dixerūt aliz
 אחרניתא ואמרן מרן מרן פתח לן 12 הו דין ענא ואמר
 vigilate vos ego noui quia non vobis ego dico amen eis
 להין אמין אמר אנא לכין דלא ידע אנא לכין 13 אתתערו
 horam neque illum diem estis scientes quia non ergo
 הכיל דלא ידעין אנתון ליומא הו ולא לשעתא :

9 Responderunt prudentes, dicentes, Ne forte non sufficiat nobis & vobis, ite potius ad vendentes, & emite vobis.
 10 Dum autem irent emere, venit Sponfus: & quæ paratæ erant, intrauerunt cum eo ad nuptias, & clausa est ianua.
 11 Nouissimè verò veniunt & reliquæ virgines, dicentes, Domine, Domine, aperi nobis.
 12 At ille respondens, ait, Amen dico vobis, nescio vos.
 13 Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam.

sacerdotum in sabbatho vnus
 דהר בשבט דכהנא

eis & tradidit seruos suos, vocauit q peregrè pfectus est enī vir ficti
 איך נברא ניר דחוק קרא לעברוהו ואשלם להון 14
 & est cui duo & est talenta quinque cui dedit est possessionē suā
 קנינה 15 אית דיהב לה המט בכרין ואית דתרתין ואית
 autem abiit statim & peregrè pfectus est p priā virtutē iuxta viro viro cui vnum
 דחדא אנש אנש איך חילה וחוק מחדא 16 אול דין
 alia quique & lucratus est p ea negotiatus est talēta quique q accepit ille
 הו דנסכ המט בכרין אתתנר בהין ויתר המט אחרנין :
 verō is alia duo negotiādo lucratus est q duo ille & similiter
 והכורת הו דתרתין אתתנר תרתין אחרנין 17 חו דין
 post domini sui argentū & abscondit in terram fodit abieci vnum q accepit
 דנסכ הדא אול הפר בארעא וששי כספא דמרה 19 בתר
 ab illis & accepit illorū seruorum dominus venit multum tempus verō
 דין וכנא סניא אתא מרהון דעבדא הנון ונסכ מנהון
 rationem
 חושבנא :

14 Sicut enim homo peregrè proficiscens, vocauit seruos suos & tradidit illis bona sua.
 15 Et vni dedit quinque talenta, alij autem duo, alij verò vnum: vnicuique secundum propriam virtutē: & profectus est statim.
 16 Abiit autem qui quinque talenta acceperat, & operatus est in eis, & lucratus est alia quinque.
 17 Similiter & qui duo acceperat, lucratus est alia duo.
 18 Qui autem vnum acceperat, abiens, fodit in terrā, & abscondit pecuniam domini sui.
 19 Post multum verò temporis venit dominus seruorum illorum, & posuit rationem cum eis

9 ἀπεκριθασαι δὲ αἱ φρόνιμοι, λέγουσαι, μήποτε ἡ ἀρχὴ οὐκ ἔστιν ἡμῶν καὶ ὑμῶν; παρὸν γὰρ δὲ μακάριον ἡμεῖς τοῖς παλαιωτάτοις, καὶ ἀπὸ ἐξουσίας ἐσώθημεν. 10 ἀποκριθῆναι δὲ αὐτοῖς ἀπερρώσασαι, λέγουσαι, ἡ ἀρχὴ οὐκ ἔστιν ἡμῶν καὶ ὑμῶν; παρὸν γὰρ δὲ μακάριον ἡμεῖς τοῖς παλαιωτάτοις, καὶ ἀπὸ ἐξουσίας ἐσώθημεν. 11 ὑστερον δὲ ἔρχεται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι, λέγουσαι, κύριε, κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν. 12 ὁ δὲ ἀποκριθὲς εἶπεν, ἀμείνω λέγω ὑμῖν, οὐ δύναμις ὑμῶν. 13 ἔρχεται οὖν ὁ κύριος, καὶ οἱ δούλοὶ οὗτοι ἕκαστος τὸν κύριον ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται, καὶ οἱ δούλοὶ οὗτοι ἕκαστος τὸν κύριον ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται. 14 ὡς ἄρα ἴδετε ἡμέτερον ἕκαστος τὸν κύριον ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται, καὶ ὁ κύριος ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται. 15 καὶ ὁ κύριος ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται, καὶ ὁ κύριος ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται. 16 παρὸν γὰρ δὲ μακάριον ἡμεῖς τοῖς παλαιωτάτοις, καὶ ἀπὸ ἐξουσίας ἐσώθημεν. 17 ὡς ἄρα ἴδετε ἡμέτερον ἕκαστος τὸν κύριον ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται, καὶ ὁ κύριος ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται. 18 ὁ δὲ κύριος ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται, καὶ ὁ κύριος ἑαυτοῦ ἀρεσκῶς ἔσται. 19 μὴ δὲ ἔσται ἡμῶν καὶ ὑμῶν; παρὸν γὰρ δὲ μακάριον ἡμεῖς τοῖς παλαιωτάτοις, καὶ ἀπὸ ἐξουσίας ἐσώθημεν.

20 Et accedens qui quinque talenta acceperat, obtulit alia quinque talenta, dicens, Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque super lucratus sum.

21 Ait illi dominus eius, Euge, serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium domini tui.

22 Accessit autem & qui duo talenta acceperat, & ait, Domine, duo talenta tradidisti mihi, ecce alia duo super lucratus sum.

23 Ait illi dominus eius, Euge, serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, super multa te constituam: intra in gaudium domini tui.

24 Accedens autem & qui unum talentum acceperat, ait, Domine, scio quia homo durus es, metis ubi non seminasti, & congregas ubi non sparisti:

25 Et timens abii, & abscondi talentum tuum in terra: ecce habes quod tuum est.

26 Respondens autem dominus eius, dixit ei, Serue male & piger, sciebas quia meto ubi non semino, & congrego ubi non sparsi:

27 Oportuit ergo te committere pecuniam meam numulariis, & veniens ego recepissem utique quod meum est cum usura.

28 Tollite itaque ab eo talentum, & date ei qui habet decem talenta.

alia quinque & obtulit talenta quinque fuerat q accepit is & accessit
20 וקרב הו דנסב הוא חמש ככרין וקרב חמש אחרנין
lucratu sum alia quinque ecce mihi dedisti talenta quinq. Dne mi & dixi
ואמר מרי חמש ככרין יהבת לי הא חמש אחרנין אתתנת
leui super & fidelis bone serue bene est domin' ei illi ait super ea
עליהן: 21 אמר לה מרה או עבדא טבא ומהימנא על קליל
domini tui in gaudium intra constituam te multa super fuisti fidelis
מהימן הוית על סני אקיימך עול להדותרה דמךך
dedisti talenta duo domine mi & ait talenta qui duo is & accessit
22 וקרב הו דתרתין ככרין ואמר מרי תרתין ככרין יהבת
domin' eius ei ait super ea negotiādo lucrāt' sū alia duo ecce mihi
לי הא תרתין אחרנין אתתנת עליהן: 23 אמר לה מרה
super fuisti fidelis leui super & fidelis bone serue bene est
או עבדא טבא ומהימנא על קליל מהימן הוית על
is etiam autē accessit domini tui in gaudium intra cōstituam te multa
24 סני אקיימך עול להדודרה דמךך: 24 קרב דין אף הו
is quia vir te sum sciens Dnē mi & ait talentum unū q acceperat
דנסב הדא ככרין ואמר מרי ידע הוית לך דנכרא אנת
vnde tu & cōgregas seminasti non ubi tu & metis durus
קשיא והעד אנת איכא דלא ידעת ומכנש אנת מן איכא
in terra talentū tuū abscondi & abieci & timui sparsisti non
דלא כדורת: 25 ודהלת ואולת טשיתא ככרך בארעא
nequam serue ei & dixit domin' ei' respondit q tuū est tibi est ecce
הא אית לך דילך 26 ענא מרה ואמר לה עבדא בישא
seminavi non ubi sum quia metis me eras sciens & piger
והבננא ידע הוית לי דהעד אנא איכא דלא ידעת
tibi fuit conueniens sparsi non vnde sum & cōgregas
מכנש אנא מן איכא דלא כדורת: 27 ולא הוא לך
fuisse & repetens ego fuisse & veniens mensū super argentiū meū cōmittere
דתרמא כספי על פתורא ואתא הוית אנא ותבע הוית
ei & date talentum ab eo ergo tollite fānore eū q metum est
דילו עם רביתה: 28 סבו הביל מנה ככרא והביה להו
talenta decem cui sunt.
דאית לה עסר ככרין

20 και προσελθὼν ὁ τῶ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεκα τῆ α πέντε τάλαντα, λέγων, κύριε, πέντε τάλαντα μοι παρέδωκας· ἴδε εἶχα πέντε τάλαντα ἐκέρχισα ἐπ' αὐτοῖς. 21 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, εὖ, σὸς δὲ ἀγαθὸς ἐστὶς, ὅτι ἐλίγα ἦς πιστός, ὅτι πολλὰν σε καταθήσω· εἰσελθε εἰς τὴν ἡράν τῶ κυρίου σου. 22 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τῶ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπεν, κύριε, δύο τάλαντα μοι παρέδωκας· ἴδε εἶχα δύο τάλαντα ἐκέρχισα ἐπ' αὐτοῖς. 23 εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ, εὖ, σὸς δὲ ἀγαθὸς ἐστὶς, ὅτι ἐλίγα ἦς πιστός, ὅτι πολλὰν σε καταθήσω· εἰσελθε εἰς τὴν ἡράν τῶ κυρίου σου. 24 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τῶ ἑνὶ τάλαντι εἰλησὼς, εἶπεν, κύριε, ἐγνώσθαι σε ὅτι σκληρὸς εἶ δόξωπις, διελθὼν ὅπου οὐκ ἐσείρησα, καὶ συναμίγω ὅπου ἔδυσκόπησα. 25 καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν, σὺ ἐκέρχισα τῶ τάλαντον σου ἐν γῆ, καὶ ἴδε ἐλίγα τῶ σε. 26 ἀποκρίθεις δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ, ποῦ ἤκουσες λέγειν ἐμοί, ὅτι ἐλίγος ὁ πτωχὸς ἐσείρησα, καὶ συναμίγω ὅπου ἔδυσκόπησα; 27 εἰδὲ οὖν σὺ βαλεῖς τὸ ἀργύριόν μου εἰς τὴν γῆν, καὶ ἴδω ἐγὼ ἐκκομιθῆναι ἐμὴν τὴν ἐμὴν σου τῶ φασ. 28 ἀεραὸν οὖν αὐτῷ τῶ τάλαντον, καὶ εἶπεν αὐτῷ ἵνα ἔσται τῶ δέκα τάλαντα.

vero is ei & adicietur ei dabitur cui est enim ei
 לִמְנוּן גִּיר דְּאִית לֵהּ נִתְיָהֵב לֵהּ וְנִתְוֹסֵר לֵהּ הוּ דִּין
 & seruum ab eo auferetur ei quod est id etiam cui non est
 דְּלִית לֵהּ וְאִף הוּ רֵאִית לֵהּ נִשְׁתַּקֵּל מִנָּה : וְלֵעֲבָרָא
 & stridor fletus erit illic exteriores in tenebras eiciete ociofium
 בְּטִילָא אִפְקֹהִי לְחִשׁוֹבָא כִּרְיָא תַּמָּן נְחֹא כִּבְיָא וְהוֹרֵק
 dentium

שְׁנַיָּא

canditoru & feria sexta & iustorum rectoru in comemoratione lectio
 קְרִינָא כְּרוֹכְרָנָא דְכֹאנָא וְדִיקָא וְדַעְרוֹבְתָא דְחֹרָא
 angeli eius & omnes in gloria sua hominis Filius autem uenit cum
 מָא דֵאֵתָא דִּין כְּרָה דֵאנְשָׁא בְּשׁוֹכְחָה וְכִלְהוּן מְלֹאכֹהִי
 gloriae suae thronum super sedebit tunc cum eo sancti
 קְרִישְׁנָא עֲמָרָה הִידִין נִתְבַּעַל תְּרוּנוֹס דְּשׁוֹכְחָה :
 vna ab vnam eas & separabit gentes omnes coram eo & congregabuntur
 וְנִתְכַנְשׁוּן קְרִמְוֵהִי כִלְהוּן עֲמָמָא וְנִפְרֵשׁ אַנְוֹן הַדְּמֵן הַד
 oues & statuet hœdos ab oues separat pastor sicut
 אִיד רֵעִיא דְּמִפְרֵשׁ עֲרַבָא מִן גִּרְיָא : וְנִקִּים עֲרַבָא
 rex dicit tunc sinistra sua à & hœdos dextera sua à
 מִן יְמִינָה וְגִדְיָא מִן סְמֵלָה : וְהִידִין נֵאמַר מְלֹכָא
 regnum possidete patris mei benedicti venite dextera sua qui à iis
 לְהַנְוֹן דְּמֵן יְמִינָה תוּ בְּרִיכוּהִי דֵאבִי יִרְתוּ מְלֹכּוֹתָא
 enim esurini mundi constitutione à vobis est q̄ paratum
 דְּעִירָא הוּת לְכוּן מִן תְּרִמִּיתָה רַעֲלָמָא : כְּפִנְתָּ גִיר
 hospes & ppinasti mihi & sicuti ad manducādū mihi & dedistis
 וְהִתְתּוּן לִי לְמֵאֲכֹל וְצִהִירַת וְאִשְׁקִיתוּנִי אִכְסִינִי
 fui infirmus & operuistis me fui nudus & collegistis me fui
 הוּת וְכִנְשׁוּתוּנִי : עֲרַטְלִיא הוּת וְכִסְתוּתוּנִי כִּרְיָה הוּת
 dicenti tunc ad me & venistis vinctoru & in domo & visitastis me
 וְסַעֲרְתוּנִי וּבֵית אִסְרָא וְאִתִּיתוּן לוֹתִי : וְהִידִין נֵאמְרוּן
 & pauimus te tu q̄ esurires vidim⁹ te quādo Dñe noster iusti illi ei
 לְהַנְוֹן זְדִיקָא מְרוּן אִמְתוּ הוּזַךְ דְּכַפְּן אַנְתָּ וְתִרְסִינְךָ
 & ppinauimus tibi tu quod sitires aut
 או דְּצִהָא אַנְתָּ וְאִשְׁקִינְךָ :

29 Omni enim habenti dabitur, & abundabit ei autem qui non habet, & quod videtur habere auferetur ab eo.

30 Et inutilem seruum eiciete in tenebras exteriores: illic erit fletus & stridor dentium.

31 Cum autem uenerit Filius hominis in maiestate sua, & omnes angeli cum eo, tunc sedebit super sedem maiestatis suae:

32 Et congregabuntur ante eum omnes gentes, & separabit eos ab inuicem, sicut pastor segregat oves ab hœdis.

33 Et statuet oves quidem à dextris suis, hœdos autem à sinistris.

34 Tunc dicit rex his qui à dextris eius erunt, Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi.

35 Esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitiuvi, & dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis me.

36 Nudus, & operuistis me: infirmus, & visitastis me: in carcere eram, & venistis ad me.

37 Tunc respondebunt ei iusti, dicentes, Domine quando te vidimus esurientem, & pauimus: sitientem, & dedimus tibi potum?

29 τῷ ἑκάστῳ ἃ ἔχει ἐπιτίθειται, καὶ περισσεύσει αὐτῷ, καὶ τὸ ἄνευ ἃ ἔχει ἐπιτίθειται αὐτῷ ἀφαιρήσεται ἀπὸ αὐτοῦ. 30 καὶ οἱ ἄνευ ἃ ἔχει ἐπιτίθειται αὐτῷ ἐκβάλλονται εἰς τὰς τenebras ἑξωτερικάς, ὅπου ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀνύχων. 31 ὅταν ἔλθῃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, ἢ ὡς ὁ ποιῶν τὸν κρίνον ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπιτίθειται αὐτὸν ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ἑξωτερικοῖς, ὅπου ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀνύχων. 32 ὅταν ἔλθῃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ἢ ὡς ὁ ποιῶν τὸν κρίνον ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπιτίθειται αὐτὸν ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ἑξωτερικοῖς, ὅπου ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀνύχων. 33 ὅταν ἔλθῃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ἢ ὡς ὁ ποιῶν τὸν κρίνον ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπιτίθειται αὐτὸν ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ἑξωτερικοῖς, ὅπου ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀνύχων. 34 ὅταν ἔλθῃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ἢ ὡς ὁ ποιῶν τὸν κρίνον ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπιτίθειται αὐτὸν ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ἑξωτερικοῖς, ὅπου ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀνύχων. 35 ὅταν ἔλθῃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ἢ ὡς ὁ ποιῶν τὸν κρίνον ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπιτίθειται αὐτὸν ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ἑξωτερικοῖς, ὅπου ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀνύχων. 36 ὅταν ἔλθῃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ἢ ὡς ὁ ποιῶν τὸν κρίνον ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπιτίθειται αὐτὸν ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ἑξωτερικοῖς, ὅπου ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀνύχων. 37 ὅταν ἔλθῃ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, ἢ ὡς ὁ ποιῶν τὸν κρίνον ἐκβάλλει αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀφαιρεῖ αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἐπιτίθειται αὐτὸν ἐν τοῖς σκοτεινοῖς ἑξωτερικοῖς, ὅπου ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀνύχων.

38 Quando autem te vidimus hospitem, & collegimus te: aut nudum, & cooperuimus te?

39 Aut quando te vidimus infirmum, aut in carcere, & venimus ad te?

40 Et respondens rex, dicit illis, Amen dico vobis, quandiu fecistis vni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

41 Tum dicit & his qui à sinistris erūt, Discedite à me maledicti in ignem æternū, qui paratus est diabolo & angelis eius;

42 Esuriui enim, & nō dedistis mihi manducare: sitiui, & nō dedistis mihi potum:

43 Hospes eram, & nō collegistis me: nudus, & nō operuistis me: infirmus, & in carcere, & nō visitastis me.

44 Tunc respondebunt ei & ipsi, dicentes, Domine, quando te vidimus esurientem, aut sitientem, aut hospitem, aut nudum, aut infirmum, aut in carcere: & nō ministravimus tibi?

45 Tunc respondebit illis, dicens, Amen dico vobis, quandiu nō fecistis vni de minoribus his, nec mihi fecistis.

46 Et ibunt hi in supplicium æternum: iusti autem in vitam æternam.

C A P. XXVI.

tu q nud^o esses aut & collegim^o te tu q hospes esses vidim^o te & quando
ואמתי הזינך דאכסניא אנת וכנשנך או דערטלי אנת
& venim^o vinctorum in domo aut infirmum vidim^o te & quādo & cooperuim^o te
ובסניך; 39 ואמתי הזינך כריהא או בבית אסירא ואתין
vobis ego dico amen eis & dicit rex & respondens ad te
לוהך; 40 וענא מלכא אמר להון אמין אמר אנא לכוון
fecistis ipsi mihi minimis fratrib^o meis istis ex vni fecistis quia quandiu
דכמא דעברתון לחד מן הלין אחי זעורא לי הו עברתון;
maledicti à me vobis abire sinistra sua qui à his etiam dicit tunc
הדין נאמר אף להנון דמן סמלה זלו לכוון מני ליטא
& angelis eius calumniatori qui paratus est æternum in ignem
לנורא: דלעלם דמטבא לאכל קרצא ולמלא אבוהי;
nec & sitiui ad manducandū mihi dedistis nec enim esuriui
בפנת גיר ולא יהבתון לי למאכל וצחירת וליטא
& nudus collegistis me & non fui hospes dedistis mihi potū
אשקיתונני; 41 ואכסניא הוית ולא כנשתונני וערטליא
fui vinctorum & in domo fui & infirmus operuistis me & non fui
הוית ולא כמיתונני וכריהא הוית ובית אסירא הוית
Dnē noster & dicēt illi etiam respōdebūt tunc visitastis me & nō
ולא כערתונני; 42 הדין נענון ואף הנון ונאמרון כרון
aut nudum aut hospitem: aut sitientem aut esurientem vidim^o te quādo
אמתי הזינך כפנא או צדיא או אכסניא או ערטליא או
respōdebit tunc ministravimus tibi & nō vinctorum in domo aut infirmum
כריהא או בית אסירא ולא שמשנך; 43 הדין נענא
fecistis non q quandiu vobis ego dico amen illis & dicit
ונאמר להון אמין אמר אנא לכוון דכמא דלא עברתון
isti & ibunt fecistis mihi non etiam minimis istis ex vni
לחד מן הלין זעורא אף לא לי עברתון; 46 ונאלון הלין
æternam in vitam & iusti æternam in supplicium
לתשניקא דלעלם וודיקא לחיא דלעלם;
caput
כפל און כו
chrismatis & cōsecratio secretorū quinta die
דיום חמשא דארוא וקודש מורון

38 πότε δὲ σε εἶδον ἄνθρωπος, καὶ συνεστράφημι ἡ γυμνός, καὶ ἔσθειν ἀπέδωκα, 39 πότε δὲ σε εἶδον ἄνθρωπος, ἢ ἐν
φυλακῇ, καὶ ἠλθὼν παρεῖς σε; 40 Ἐδπακριτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
ἐν ἑστέων ἡμῶν ἀδελφῶν μου ἧστὶ ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποίησατε. 41 πότε ἐρεῖ ἡ τοῖς ἁδύων ἡμῶν, παρεβύδα ἀπ' ἐμοῦ
οἱ κατ' ἐσθλαῖναι, εἰς τὸ πῦρ παραίωθον, τὸ ἡτοιμασμένον τοῖς ἁδύων ἡμῶν ἀγγέλοις αὐτοῦ. 42 ἐπιτάσσεται
αὐτοῖς, καὶ ἔκείθεν ἔξω θάξουσιν, καὶ ἐπορεύσονται ἐκεῖ ἡμῶν, καὶ ὁ σιωπήσονται με. 43 γυμνός, καὶ
ἔσθειν ἀπέδωκα, καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ ἐκείθεν ἔξω θάξουσιν. 44 πότε δπακριτοῖς αὐτοῖς καὶ αὐτοῖς, λέ-
γομαι, καὶ πότε σε εἶδον ἄνθρωπος, ἢ ἐν φυλακῇ, ἢ γυμνός, ἢ ἀδύων, ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἔδωκα τὴν ἐσθλαῖναι ὑμῶν
45 πότε δπακριτοῖς αὐτοῖς, λέγω, ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐκ ἐποιήσατε ἐν τούτων ἡμῶν ἐλαχίστων, ἐμὲ ἐμοὶ
ἐποίησατε. 46 καὶ ἀπελεύσονται ἑκεῖ εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ εὐσεβεῖς εἰς ζωὴν αἰώνιον.
Κεφ. κς.

